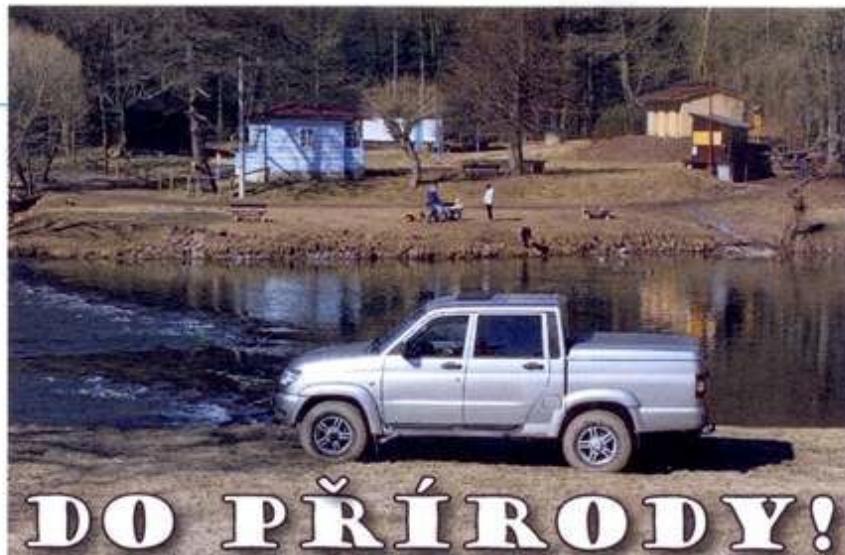

Bavi vás Cayenne, obdivujete Q7, pokukujete po Touaregoví jako náradí do terénu? Zapomeňte! UAZ Patriot Pick Up je z jiného těsta. To je parták do Tajgy, na Čukotku či Aljašku. Nebo na Pomzezní boudy, nebo třeba na Modravu. A taky na Pálavu, pod Svatého Antoníčka, kamkoli do vinic, kde je třeba zabrat. Na práci, na lov, na ryby. Projede všude, je to dělník a maká. Utáhne 2,5 tuny, naložíte na něj paletu s tisicovkou na víno jako nic. A překvapí tak, že to dopředu ani nečekáte...

Opravdovým teréňákem jsem jel naposledy před nějakým tim rokem v pouštním Timna Parku, byl to izraelský AIL Storm zvaný Sufa, vycházející z Jeepu Wrangler. A byl to velký zážitek. Když jsme ve Vestci u Prahy vyzvedávali od firmy GAZ Auto Praha stříbrnozlatý pickup, vzpomněl jsem si navzdory zalezájícímu mrazu na ty chvílinky, kdy mi izraelský kapitán vysvětloval, jak co funguje a že až pojedeme na-

horu stěnu měděného dolu, můžu všechno, jen ne ubrat, natož zastavit... Teď jedu opravdovým teréňákem zas. Už jen samo vyhoupnutí se přes boční rám do kabiny je zážitkem a když se rozjedete, zjistíte, že všem výše jmenovaným koukáte na střechu. Není to sice ještě jako z kamionu, ale opravdu na všechny hledíte svrchu.

První dojem je, že UAZ je „normální“ auto. Řazení hlavní převodovky jde lehce, řízení také, interiér je přiměřeně útluný, sedadla příjemně hřejí. Než jsme se z Vestce prokousali do Hrnčířů a Průhonic, už jsem si trochu zvykl na velmi přímý pocit z každého pohybu volantem i na přimočáre brzdy, reagující prostě tak, jak brzdíte, bez různých předfázzených zkratok a asistentů. Docela osvěžující zážitek.

Když jsme vjeli na D1, bylo po chvilce jasné, že tohle auto tu sice odvede svých 130, ale doma je v terénu a na odlehlych cestách. Ze zvuku motoru se zvolna stává hluk doplněný mírnými hlubokými vibra-

cemi, ale pořád máte pocit, že jste pán a auto řídíte. Do garáže na noc se nám pick-up nevešel, 5 metrů dvacet + 20 čísel na kouli jej odsoudilo k přezimování venku. Zjevně mu to nevadilo, ráno při minus 10 °C naskočil jako by se těsil, co jej čeká.

Čekala ho cesta na jih, kde se jako maneký fotil v malebných vesničkách a obcích, u zamrzlých rybníků či se zbytky sněhu po závějích. Venku mrzlo, ale uvnitř bylo příjemně tepličko. Zlatý hřeb nás ale čekal na sice zmrzlé, ale stále ještě krkolomné

UAZ Pick Up vás nepochybě překvapí svou opravdu mimořádnou průchodností.

Interiér je praktický a vkusný, pod zadní lavicí je spousta úložného místa.

trati, kde se jezdí offroadový maraton (poznáte kde?). Na předních kolech je nejprve třeba zvenku přehodit na nábojních režim zadokolky na 4x4, pak trochu obtížně zařadit čtyřkolku a redukci a hurá vstříč prvnímu stoupání. Jak to říkal ten izraelský kapitán? Neubírat, nezastavovat. Na horizontu mizi svět, oblohu střídá pohled do propasti a tak znova a znova. Je až neuvěřitelné, co tohle auto projede, jak je vysoké, jak nikde ani neškrtné podvozkem, ani tam, kde se mi je chtělo očima nadnášet v hlubokých kolejích. Po půl hodince je jasné, že tohle je vůz do nepohody. Kde prodeje srna, projede i ... vzpomínáte na tu dávnou reklamu?

Ne všechny detaily jsou dotažené, ale na praktičnosti a funkčnosti to neubírá.

Ve všech situacích se ve voze citíte bezpečně. Je přiměřeně komfortní. Není přeumělkovaný, ale je v něm vše, co potřebujete. Na tom našem mě těšilo, že čtyřválcový benzínový motor 2,7i DOHC, (splňující EURO 4 a poskytující stabilních a svalovitých 94 kW/4600 ot.min⁻¹) se sice rozjíždí na benzin ze 43 litrové nádrže na straně spolujezdce, ale pak automaticky přepne na dvě nádrže s LPG (celkem 80 litrů – na straně řidiče a vzadu toroidní místo rezervy, která našla místo v „kufru“). S tímto autem se dá jezdit pod deset, ale i když jedete za 12 – 15 litrů, stále si můžete veselé pobrukovat, že to ještě tolik nestojí. Jako alternativa se nabízí dva dieselové agregáty se vstřikováním common rail.

UAZ Pick Up si můžete koupit jako výkonného dělníka od 449 tisíc bez DPH, naš testovací vůz s nejvyšší výbavou Limited stojí od 715 tisíc s daní výše – má elektrické stahování oken, pevné lamineátové víko zavazadlového prostoru

Zaparkujete-li vedle menšího auta, bude vám tak k zrcátkům.

že vzduchotechnika má vyústění i na nohy cestujících, sedících vzadu – ba co více – je tam i dvourychlostní ventilátor, který je rychle zahřeje.

To auto není pro leštěče, a když po párech opojení z toho, čím vším bezpečně projedete, si kritickým okem projdete pá

(1400x1200x650 mm!), plastovou vanu v něm, centrální, vyhřívaná sedadla, pod zadní lavici dostatečný prostor „na pušky“, klimatizaci, skvělé svítici xenony, efektní i praktický „šnorchl“, za příplatek elektrickou skleněnou střechu... V zimě oceníte,

detailů, ujistíte se, že jste stále na Východě. Ale ten syrový pocit dobrodružství a spolehlivosti, ten už nezmizí. Budete mít rádi svého silného partáka.

*Luboš Bártá
Foto Iva Kováříková a autor*